

Udskriftsdato: 15. december 2025

**KEN nr 9998 af 01/03/2012 (Historisk)**

## **Ankestyrelsens principafgørelse 56-12 om kontanthjælp - enkeltudgift - opholdsbetaling - egenbetaling**

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2100002-12

# Ankestyrelsens principafgørelse 56-12 om kontanthjælp - enkeltudgift - opholdsbetaling - egenbetaling

## **Resume:**

Der kan ikke ydes hjælp efter aktivlovens bestemmelse om enkeltudgifter til dækning af opholdsbetaling for botilbud efter serviceloven. Der er i bekendtgørelsen om opholdsbetaling udtrykkeligt taget stilling til, hvornår der ikke skal betales for midlertidigt ophold i botilbud.

Aktivlovens regelom enkeltudgifter omfatter efter sit formål ikke hjælp til egenbetaling fastsat i anden lovgivning.

## **Love:**

Lov om aktiv socialpolitik - lovebekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 81

## **Bekendtgørelser:**

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1387 af 12. december 2006 om betaling for botilbud m.v. efter servicelovens kapitel 20 samt om flytteret i forbindelse med botilbud efter § 108 - § 2 og § 3

## **Afgørelse:**

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i din sag om afklaring af, om der kan ydes hjælp efter aktivlovens § 81 til dækning af opholdsbetaling for botilbud efter serviceloven.

Resultatet er

- Der kan ikke ydes hjælp efter aktivlovens § 81 til dækning af opholdsbetaling for botilbud efter serviceloven

Vi er således kommet til samme resultat som Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen YY.

Der var enighed på mødet.

## **Begrundelsen for afgørelsen**

Ankestyrelsen har lagt vægt på, at det af betalingsbekendtgørelsen for botilbud fremgår, at betalingen for ophold i et midlertidigt botilbud fastsættes af kommunalbestyrelsen.

Vi har endvidere lagt vægt på, at det af betalingsbekendtgørelsen for botilbud fremgår, at beboere, der bevarer egen bolig under opholdet, som udgangspunkt ikke skal betale for det midlertidige ophold, samt at beboere, der ikke har indtægt, ikke opkræves betaling for opholdet.

Der er således udtrykkeligt taget stilling til, hvornår der ikke skal betales for midlertidigt ophold i botilbud.

Vi vurderer på baggrund heraf, at der ikke er hjemmel til at fritage for betalingsforpligtelsen i medfør af bestemmelser indenfor anden lovgivning.

Vi vurderer endvidere, at aktivlovens § 81 ikke efter sit formål omfatter hjælp til betaling af ophold på et midlertidigt bosted, hvor betalingsforpligtelsen er fastsat i medfør af lovgivningen.

Vi har i tidligere praksis fundet, at hjælp efter aktivlovens § 81 ikke kunne ydes til dækning af egenbetalingen vedrørende et forbrugsgode, hvortil der var ydet hjælp i henhold til servicelovens § 98.

Begrundelsen var, at det fremgår af serviceloven, at hjælpen udgør 50 % af et almindeligt standardprodukt af den pågældende art. Der er ikke fastsat regler om, at egenbetalingen eventuelt vil kunne ydes efter bestemmelser indenfor anden lovgivning, såfremt ansøgeren ikke selv har mulighed for at afholde egenbetalingen.

Vi fandt endvidere, at aktivlovens § 81 ikke efter sit formål omfatter hjælp til egenbetaling efter anden lovgivning.

I overensstemmelse med tidligere praksis vurderer vi, at der ikke kan ydes hjælp efter aktivlovens § 81 til dækning af opholdsbetaling for botilbud efter serviceloven.

### **Bemærkninger til klagen**

B-hjemmet har på dine vegne i klagen blandt andet anført, at hvis der kommer en beboer på B-hjemmet, som ikke har en forsørgelse af nogen art, skal de ikke opkræves opholdsbetaling, indtil der er søgt om forsørgelse. B-hjemmet har anført, at en beboer, der har brugt sin forsørgelse af den ene eller anden art, skal betale ophold, og hvis de ikke har midler til det, skal ansøgningen og vurderingen ske efter aktivlovens § 81.

B-hjemmet har endvidere anført, at du har forbrugt din forsørgelse, og en eventuel imødekommelse bør være mod tilbagebetaling på grund af uforsvarlig økonomi.

Vi bemærker, at det anførte er indgået ved sagens behandling men ikke kan føre til en ændret vurdering. Vi henviser til begrundelsen for afgørelsen.

### **Oplysninger i sagen**

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da det Sociale Nævn traf afgørelse i sagen
- Det Sociale Nævns afgørelse af 9. maj 2011
- Klagen til Ankestyrelsen af 31. maj 2011
- Det Sociale Nævns genvurdering

A Kommune traf den 4. marts 2011 afgørelse om afslag på ansøgning om hjælp i medfør af aktivlovens § 81 til betaling for ophold i et midlertidigt botilbud. Kommunen har vurderet, at du selv har mulighed for at betale de 2.140 kr., som du skylder botilbudet via en afdragsordning over 3 måneder.

Det Sociale Nævn traf den 9. maj 2011 afgørelse om afslag på hjælp til betaling for ophold på botilbud.

Det Sociale Nævn har begrundet afgørelsen med, at der i betalingsbekendtgørelsen for botilbud udtømmende er taget stilling til i hvilke situationer, der skal betales for opholdet i et midlertidigt tilbud. Der er derfor ikke hjemmel til at yde hjælp til opholdsbetalingen efter andre bestemmelser.

B-hjemmet har på dine vegne klaget over nævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at hvis der kommer en beboer på B-hjemmet, som ikke har en forsørgelse af nogen art, skal der ikke opkræves opholdsbetaling, indtil der er søgt om forsørgelse. En beboer, der har forbrugt sin forsørgelse af den ene eller anden art, skal betale ophold, og hvis de ikke har

midler til dette, skal ansøgningen og vurderingen ske efter aktivlovens § 81. Det er endvidere anført, at du har forbrugt din forsørgelse, og en eventuel imødekommelse bør være mod tilbagebetaling på grund af uforsvarlig økonomi.

Det Sociale Nævn har ved genvurderingen anført, at eventuel hjælp efter aktivlovens § 81 forudsætter, at der er tale om en rimeligt, begrundet enkeltudgift. Det Sociale Nævn har endvidere anført, at udgiften til betaling for opholdet ikke er rimeligt begrundet i aktivlovens forstand, når du havde haft en indtægt, som du valgte at bruge til andet, ikke nærmere beskrevet formål.